

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

5/12/2013

Elektronikus változat VIII/19

KŐBÁNYA EREJE...

Írta: Tóth Béla

Három éve dolgozom Kőbányán az itt élő emberek biztonságáért, első időszakban mint a kerület rendőrkapitánya, majd mint a polgármester úr közbiztonsági területért dolgozó munkatársa. Eleinte én is egy kívülálló szemével – némi fenntartással – szemléltem Budapest e általam is „külvárosi és ipari övezetének” gondolt kerületét.

Azután Kőbánya „szelleme” nagyon hamar megkísértett, először az itt megismert embereken, majd sajátos történelemén és a „legeken” keresztül tárult elém egy egészen kivételes város, amely Magyarországon is élen jár nagyon sok tekintetben. Nyilván az is ebbe az irányba terelt, hogy a körülöttem élő és dolgozó kollégák és barátok már „fertőzöttek” voltak Kőbánya szeretetével, ismerték igazi kincseit és gazdagságát.

Egy minapi beszélgetés során Kovács Róbert polgármester úr jegyezte meg, hogy látszik az, hogy szeretem ezt a különleges helyet, és persze büszke voltam erre, mert igazán magam is így érzem (jól). Nagyon sokan nem tudják, hogy Kőbányán van Budapest mértani közepe (Martinovics téren!), hogy itt van a főváros legmagasabb templomtornya, hogy a föld alatt 34 km-es pincerendszer húzódik, hogy az első (budapesti) polgármester (Gerlóczy József) itt született...

A kőbányai polgárok mindig tudtak váltani, ahogy a történelem lapjai teltek, tehát foglalkoztak szőlőműveléssel, kő- és agyagbányászattal, sertés hizlalással, sörgyártással és szám-

Jó sok elsőáldozónk volt.

Reméljük megmaradnak!

A plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecelrk.hu/>

Címünk:

hirlevel.plebانيا@gmail.com

A Szerkesztők!

talán ipari termék előállításával. Széles körben nem ismert tények, hogy a leghíresebb budapesti (Országház, Operaház) és bécsi középületek külső díszítő kövei innen származnak, hogy a századfordulón épült pesti bérházak 70 %-a kőbányai téglából épült, és hosszasan lehetne sorolni a toplistákat... Kőbánya központjában áll egy csodálatos épület, melyet a XX. század első éveiben a helyi polgárok adományából építettek Lechner Ödön tervei alapján, mely régen szimbolizálja a várost és lakóit, csodálatos Zsolnay majolikával gazdagon díszítve. De a kedves olvasó itt megkérdezheti mi ebben a péceli emberek számára az érdekes, mi közünk ehhez?

Erre az én válaszom az, hogy a földrajzi helyek és az ott lakók között a hidat mindig a személyes kapcsolatok és érzések alkotják, melyen tudatosan dolgoztam a mindennapi munkám során. Magától értetődő volt, hogy rögtön jó kapcsolat alakult ki Balogh Attila plébános úr és köztem, (már csak a vallási -, illetve a mindig felmerülő egyéb biztonsági ügyek miatt is) mely mára kedves baráti viszonyná alakult. De mert kicsi az ország és mindenki mindenkit ismer itt e hazában, evidens, hogy a péceli Burger Ferenc plébános atyával egymást váltva szolgáltak Sorok-sáron egy igen tisztelt és nagy tudású plébános irányítása alatt. Tehát „ha nem tévedek” készen van a képzeletbeli híd Kőbánya és Pécel között, hiszen az említett három év alatt számtalan olyan közös program szerveződött, mely összehozta a két város polgárait és kiemelten az egyházközségek híveit.

Ennek egy következő - szép állomása lesz -, a 2013. május 25-én (szombat) 18.00 órai szentmise keretében a Coelestis Regina Kórus és Ács Dávid kántor úr vendégszereplése, a Kőbányai Szent László Templomban. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk Kőbányán, ezen a csodálatos helyen egy kellemes és felemelő zenei élményre, építsünk hidat a szívünkben és lelkünkben Kőbánya és Pécel városa között, mindannyiunk örömére.

“AKI BENNE HISZ, AZ EL NE VESSZEN”

Írta: Hegyi Dániel

A IX. péceli antióchiás hétvége nagy témája a bűn és a bűnbocsánat volt. Előadásokat hallgattunk meg arról, hogy mi is a bűn valójában, mi a szerepe a lelkiismeretnek, hogyan kell megbánni, meggyónni a vétkeinket, és hogy mennyire fontos a megbocsátás. Végezetül a bűn következményeiről is szó esett, erről szól a következő néhány bekezdés.

“Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” - olvashatjuk János evangéliumában (Jn 3, 16). Ezt a mondatot lehet pozitívan értelmezni, de tekintheti ijesztőnek is az ember. Ha egy hívő ember olvassa ezt az ige-

szakaszt, nyugodtan veheti tudomásul, hogy a mennyországba kerül majd a halála után, de komolyan aggódhat amiatt, hogy mi lesz azokkal a rokonaival, barátaival, akik nem hisznek Istenben. A kérdés viszont nem ilyen egyszerű.

A mondat legfontosabb része, hogy “aki benne hisz, az el ne vesszen”, de ez szigorúan a mondat jelentését tekintve nem egyenlő azzal, hogy aki nem hisz benne, az elveszik. De mit is jelent az, hogy elveszni?

Az interneten több ezer “szakértő” hirdeti, hogy milyen a pokol. Sokan közülük állítják, már jártak is az alvilágban, ahol az elkárhozott emberek elképzeltetlen kínokat élnek át - örökké. Olyan is akad a “szakértők” között, aki a világ legnagyobb videó megosztó oldalán hétrészes előadássorozatban mutatja be a pokol legmélyebb bugyrait, és hollywoodi filmekből összeállított videóval illusztrálja, milyen különféle eszközökkel és módokon kínozza az ördög az elkárhozottakat. Ők ebben hisznek...

De miért is akarja Isten, hogy mi benne higgyünk? Biztosan nem azért, mert minél magasabb népszerűségi indexre vágyik az emberek körében. Istennek nincs szüksége erre. Ő azért akarja, hogy higgyünk benne, mert tudja, hogy nekünk az jó. Nem azért áldozta fel értünk a Fiát, hogy reklámozza magát nekünk, hanem mert szeret minket. Méghozzá végtelenül szeret. És azt is szeretetből akarja, hogy higgyünk benne. Azt szeretné, hogy nekünk a lehető legjobb legyen. És tudja, hogy nekünk akkor a legjobb, ha hiszünk benne, és minél közelebb kerülünk hozzá. De miért büntetne minket azért, mert nem hiszünk benne? Nem elég büntetés az saját magunktól, hogy nem engedjük közel magunkat hozzá?

Biztos vagyok abban, hogy Isten mindent megtesz, hogy ne büntethessük meg így magunkat. A szabad akaratunkat persze meghagyja, de minden lehetőséget és esélyt megad arra, hogy közelebb kerüljünk hozzá, sőt hív minket. Néhány éve került a kezembe a Viskó című népszerű könyv, amelynek a szerzője kissé rendhagyó módon mutatja be Istent. A könyv arról szól, hogy a főszereplő kislányát elrabolja és megöli egy gyilkos, majd néhány évvel később Isten találkozóra hívja a főszereplőt, aki képtelen túltenni magát a szörnyű traumán. A történet egyik epizódja, amikor a főhős találkozik Sophiával, az igazsággal, aki arra kéri, válasszon ki gyermekei közül kettőt, akiket a mennybe küldene, míg a többiek a pokolba jutnak. A férfi kétségbeesik, hisz mindegyiket ugyanúgy szereti, tetteiktől függetlenül, és egynek sem kívánná az örök kárhozatot, inkább ő maga halna meg, csak hogy mindegyiket megmentse – öntudatlanul is Jézus lényegével azonosul, a feltétlen szeretettel és kegyelemmel, ugyanekkor képessé válik megbocsátani a gyilkosnak is.

Istennek a gyilkos is az egyik gyermeke. Míg a főhős a saját gyermekeit szereti mindennél jobban, addig Isten mindannyiunkat. Szerintem ő sem tudna választani közülünk, hogy kit küldjön kár-

hozatra. Azt gondolom, hogy nem Isten, hanem csak mi magunk tudjuk kárhozatra küldeni magunkat. Méghozzá azzal, hogy kizárjuk Istent az életünkéből, nem engedjük közel magunkhoz.

“Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele. Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról. (...) Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad, és minket is. A másik rászólt: Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat. Aztán hozzá fordult: Jézus, emlékezzél meg rólam országodban. Ezt válaszolta neki: Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”(Lk. 23,32-43)

A jobb lator tehát aznap már Jézussal volt a Mennyországban. A bal latorról nem tudunk, de Jézus, ahogy mindenkiért, őerte is meghalt - és ha a bal lator engedi, neki is megbocsát.

A 2013-AS ÉVI ELSŐÁLDÓZÓINK NÉVSORA:

1. Antal Dominik	14. Kővári Dorottya	27. Völgyesi Tamara
2. Árvai Abigél	15. Litkei István	28. Bálint László
3. Bezák Olivér	16. Lovász Péter	29. Bokor N. Dávid
4. Bezák Viktória	17. Mohos Rajmond	30. Deák Krisztina
5. Borsos Máté	18. Molnár Levente	31. Papp Virág
6. Dicső Dóra	19. Réz Luca	32. Kelemen Kornél
7. Ferenc Levente	20. Riczel Áron	33. Lojek M. Gergő
8. Goóg Anna	21. Sári Adrienn	34. Fazekas S. Róza
9. Görbe Petra	22. Simon Balázs	35. Malárik Ágnes
10. Gyórfi Tamás	23. Szabó Márton	36. Szarka Arnold
11. Hegedüs Nóra	24. Takács Zoltán	37. Ducza Dániel
12. Istvánfi Gergő	25. Tarbaj Csenge	38. Nagy Veronika
13. Király Levente	26. Torkos Tímea	

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>május 13-tól május 19-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	7 ⁰⁰	Hálából a Szűzanyának édesanya gyógyulásáért
Kedd	7 ⁰⁰	Hálából András és Júlia
Csütörtök	7 ⁰⁰	† Édesanya
Péntek	7 ⁰⁰	† id. Varga Mihály
Szombat	18 ³⁰	† Gulyás József és felesége Erzsébet szülők
Pünkösd vasárnap	8 ³⁰	† Nagy Antal és felesége Erzsébet
	10 ⁰⁰	Fülöp, Szabó, Hortobágyi és Kovácsik család élő és † tagjai

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- A leendő első osztályosoknak beiratkozáskor, a leendő ötödikeseknek pedig máj. 20-ig kell jelezniük, hogy igénylik-e a katolikus hit-és erkölcsstan oktatását. A nyilatkozat elvehető az újságos asztalról.
- A májusi litániákat hétköznap a reggeli szentmisek után, szombaton az esti szentmise előtt, vasárnap pedig a ½ 9-es mise után végezzük.
- 18-án szombaton az esti mise után lesz a felnőtt katekézis.